

Namib Desert 12 – 24 september 2019

Donderdag 12 september 2019

Ik heb geluk om van mijn hobby en passie mijn job te hebben. Alles startte ongeveer 14 jaar geleden: ik trainde volop endurance paarden en vond een ruitervakantie in het buitenland een welkome afwisseling. Mijn eerste keus was de African Explorer: een safari te paard in zowel Zuid Afrika als Botswana. Het werd een onvergetelijke trip, zelf nu nog – jaren later – krijg ik kippenvel wanneer ik vol begeestering kan vertellen over het mooie Afrika. Ik maakte bij thuiskomst onmiddellijk plannen voor een volgende ruiterreis naar het Afrikaanse continent; MAAR ik leerde mijn echtgenoot kennen en kort nadien vervoegden twee levendige meisjes ons gezin. Mijn reiskriebels diende ik dus even on hold te zetten ...

In 2019 – mijn dochters zijn inmiddels 9 en 10 jaar – vond ik dat het tijd was om dé sportieve uitdaging van mijn leven aan te gaan: 400 km te paard door de Namibische Woestijn.

Het plan was om ongeveer 9 maand op voorhand te starten met trainen (spieren én paardrijden), maar mijn gezondheid stak een stok in de wielen. Door heup problemen kon ik pas 3 maand voor de start VOORZICHTIG beginnen trainen. Het was dus even met de voetjes op de grond met frustratie en veel tranen. Mijn entourage bleef me steunen en aanmoedigen om te blijven geloven in de haalbaarheid van mijn grote droom.

Heupdokter, osteopaat en kinesist namen de medische begeleiding op zich. Een personal coach - deels met oefeningen, deels met een aangepaste voeding (leve de eiwitten :-)) zorgde voor stabiliteit van armen, benen en heupregio. Mijn lichaam sterkte aan en daar was ik blij om. Ik besepte dat uiteraard ook aan ritme van paardrijden zou moeten gewerkt worden; we gingen daar dagelijks 6 à 8h te paard rijden ... Hiervoor klopte ik aan bij een paardenfluisteraar. Zij leerde me anders rijden dan ik al die jaren al deed. Het was super; een nieuwe wereld ging open. Ik ging steeds meer in mijn eigen kunnen geloven.

En nu ... 12 september: D-Day. Eindelijk is het zover! De échte start van een avontuur, een droom waar ik al jaren naar uitkijk! Het is een beetje met mixed feelings omdat ik mijn klein gezin en warm nest achter mij laat voor 12 dagen... De dagen vooraf was het wikken wegen wat er mee ging (en vooral wat niet mee kon) in de reistas. Travel light, niet zo simpel!

Ik vlieg eerst naar Frankfurt (1h15) en vervolgens naar de hoofdstad van Namibië: Windhoek (10h15). De weersvoorspellingen zien er goed uit: 35°C overdag; 's nachts koelt het kwik af tot 10°C. De zon komt op rond 6h45 en gaat onder rond 18h45.

Vrijdag 13 september 2019

Zonsopgang boven Namibië terwijl ik nog op het vliegtuig zit. Prachtig!

Het eerste wat me opvalt:

- Bruin / zand
- Opgedroogde rivieren met hier en daar een plas (later zal blijken dat dit natuurlijke bronnen zijn)

- Veel wegen kris kras door elkaar
- Geen bebouwing op enkele huisjes / hutjes na
- Laag struikgewas en boompjes

Bij aankomst om 7h 's morgens is het 8°C, maar het warmt (zeer) snel op! Windhoek International Airport is een kleine luchthaven waar iedereen goed op elkaar ingespeeld is. Spoedig ontmoeten we onze chauffeur die ons naar de River Crossing Lodge brengt. De lodge ligt op ong 40 minuten rijden van de luchthaven en ong 10 minuten rijden van Windhoek City in het midden van een natuurreservaat. Onderweg zien we patrijzen, baboons en everzwijnen. De lodge is gebouwd naar het voorbeeld van een Duitse boerderij en heeft 20 huisjes/kamers. Ik geniet van een heerlijke koffie met zicht op het reservaat. De kamers zijn ruim, kraaknet en hebben geen inkijk van andere hotelgasten. De badkamer is gerieflijk met natuurvriendelijke badproducten. Na een heerlijke douche even de tijd om te genieten van het uitzicht met op de achtergrond vogelgeluiden die niet bekend in de oren klinken. Vandaag is nog een dagje rust, chill en relax voor we aan het GROTE AVONTUUR beginnen.

Om 19h is er kennismaking met Andrew, onze gids en de andere ruiters. Mike, Oliver & Hariette uit de VS; Kevin & Cindy uit Canada; Cynthia en ik uit België; Katrien en Barbara uit Duitsland; Derek, Philip en Sally uit UK en Lindsay uit Ierland. Mike blijkt al drie weken in Botswana te reizen met safari's in ondermeer Makgadiki Pans, Kalahari Camp en Macatoo Camp waar hij Edwin en Inneke (klanten van mij) ontmoette en Philip is toe aan zijn 7^e reis te paard in dit prachtige land.

Andrew begint met een vragenronde: wie ben je; welke job doe je en welk paard past bij jou? Gevolgd door een bondige uitleg van wat we mogen verwachten van het paardrijden en het kamperen.

Andrew toont de tekens voor draf (1 vinger in de lucht), galop (2 vingers in de lucht) en rengalop (2 vingers in de lucht en een 'draaike'); hand omhoog = stop. Paarden op en af zadelen mag je zelf doen, maar de crew is standby om te helpen. Later zal blijken dat de zadels te zwaar voor me zijn om over een paardenrug te tillen en ik aanvaard dagelijks hun hulp ☺. Na het rijden (20 à 60 km er dag): afzadelen, de paarden laten rollen, water geven en dan aan een touw vasthangen voor de nacht. We krijgen ook uitleg over de swag voor op onze stretcher: een canvas zak met bed, matras, 2 kussens en een donsdeken + een korte gebruikshandleiding over het water gebruik en de sanitaire voorziening. Veel info ineens, maar het loopt allemaal over in elkaar.

Elke deelnemer kijkt vol spanning uit naar de echte start; maar morgen eerst een bezoek aan Dune 45, ongeveer 5 km voor Sossusvlei; het gebied met de grootste duinen ter wereld. WAW!

Elke deelnemer kijkt vol spanning uit naar de echte start; maar morgen eerst een bezoek aan Dune 45, ongeveer 5 km voor Sossusvlei; het gebied met de grootste duinen ter wereld. WAW!

Zaterdag 14 september 2019

Tijdens het ontbijt komen de tongen los over de avonturen die iedereen beleefde: beren schieten, met paarden in drijfzand, ... iedereen is opgewonden voor het vertrek. Voor we in het busje stappen ontmoeten we Telane (de 'paardenfee') en wordt er een groepsfoto gemaakt. De rit naar Sossusvlei (ong 4h) loopt vlot. Het landschap is dor met heuvels, heel weinig verkeer en mensen. Ik geniet met elke vezel van mijn lijf!

Na de drop off van de bagage en de lunch - oryxvlees / couscous en salade - is er de demonstratie 'hoe maak ik mijn bed op'. Elke bedrol heeft zijn naam (aardvark; krokodil; giraf; kudu; ...).

Vandaag slapen we aan de boerderij waar de paarden staan en is er nog sanitair.

De rit naar Sossusvlei neemt ongeveer 2h30 in beslag; op gravelroad! Onderweg vertelt Andrew weetjes:

-De Oryx kan na de kameel het langst zonder water; ook de struisvogel is een woestijndier bij uitstek. Dieren in de woestijn moeten proberen : de hitte vermijden, water vinden en water opslaan/vasthouden. De Namib Desert is de oudste woestijn ter wereld. Een oryx is bleek, heeft een 'airco' huid, produceert geconcentreerde urine, heeft een witte buik en moet nooit drinken (hij haalt vocht uit gras). Mannetje: dikke hoorns, vrouwtje: smalle lange hoorns
-Een struisvogelei bevat de voedingswaarde van 24 kippeneieren

De Big Dady is de grootste duin ter wereld, ligt op ong 10 km voorbij Sossusvlei, wij stoppen aan Dune 45 (280 m hoog), ongeveer 3 km voor Sossusvlei. Hoe roder de duin, hoe ouder.

The only way is up; op weg naar de top. Absoluut de lange rit waard! Onderweg terug naar de boerderij stoppen we aan een lokaal benzinstation en trakteer ik mij op een heerlijk ijsje. De zon zakt aan de horizon; ik zie diamanten in het zand, gouden bomen en dieprode duinen. WAAAAAAAW.

Hoe dichterbij onze slaapplek we naderen, hoe donkerder. De hoofdzaklamp komt nu al van pas. We komen aan iets na 19h. Er is net nog licht genoeg om onze spullen voor de nacht te zoeken, een snelle douche (ja, vandaag is nog een echte douche mogelijk) een Gin & Tonic aan het kampvuur en het diner wordt geserveerd: kudubrochette, salade, broccoli, worteltjes en heerlijke aardappelen; gevolgd door een chocoladedesert. De maan is vol, doch genoeg sterren te zien (anders dan bij ons): oa schorpioen, boogschutter en het zuiderkruis. Het Zuiderkruis heeft heel lang een belangrijke rol gespeeld in scheepvaart. De vier sterren wijzen naar de zuidpool. Het is één van de bekendste sterrenbeelden van het zuidelijk Halfrond.

Om 22h: bedje binnen met hier en daar gelach en een zoektocht om in onze swag te kruipen: een canvasbag met 2 kussens en dubbel donsdeken. Ik voel me als een sandwich, maar het is wel een héerlijk nestje. On top had ik een fles warm water gevuld. Snoozelen, blik op de sterren en weg was ik. In het midden van de nacht steekt een wind de kop op. Even naar de maan kijken en dan verder slapen.

Zondag 15 september 2019 * 20 + 15 km

Bij ochtendgloren rond 6h20 ben ik zo fris als een hoentje en klaar wakker om eindelijk de paarden te ontmoeten. Ik heb heerlijk geslapen. Nog een laatste keer mijn bagage sorteren zodat ik goed weet wat waar zit en klaarmaken voor D-day. Het is wel een beetje zoeken: nu is het nog koud en straks wellicht bloedheet. Op het ontbijt: eitjes met groeten en wit brood met kaas en boter. Koffie, verschillende soorten thee, melk ... 5* deluxe. Nadien mijn 'kamer' opruimen en hup naar de paarden.

15 paarden zadelen; er wordt ruimschoots de tijd voor genomen. Ik word gematcht met Charl. Een 16 jarige Anglo Arab schimmel ruin. Een cool paard, niet van de snelste (alhoewel ik later op de dag een '6^e versnellingsknop'ontdek) en stopbaar.

Deze ochtend een rit van 20 km met voornamelijk stap, enkele drafjes en ook een galop. Charl voelt 100% betrouwbaar voor mij als nerveuze ruiter. Juist wat ik nodig heb om volledig zen te worden. Onderweg wijst

Andrew ons enkele zebra's en oryxen en een super groot weversnest. Sommige nesten van deze kleine vogeltjes kunnen tot 50 jaar oud worden en wel 7 op 3m! Het is warm; dus drinken, veel drinken is de boodschap. Ik voorzie mijn fles van electrolyten; framboos. Op dag 1 heerlijk, op dag 11 beetje minder ☺ We stoppen in Solitaire voor een pizza gevolgd door een 'famous apple pie'. Solitaire staat als stadje op de landkaart, maar is eigenlijk niet meer dan een tankstation, een restaurant en enkele winkeltjes.

Eerst afzadelen, de paarden laten rollen, water geven en op een bepaalde volgorde aan het touw. Dan krijgen ze eten en wordt het stof uit hun huid en haar weg geborsteld. Aan tafel gaat het er hartelijk aan toe. Bloes, buf en pet steek ik onder water; heerlijk verfrissend ... voor 5 minuten. Deze middag een kortere rit, maar met een galopperende zebra naast ons. Het laatste stuk had Charl zijn slaapplaats geroken en trok hij een spurtje. Speedy conzales!

Ik zal er maar aan wennen tegen D-day: 60 km

In het kamp aangekomen is er eerst de verzorging van de paarden. Gelukkig blijft het nog een uurtje klaar (de zon gaat onder om 18h45) en kunnen we onze spullen organiseren én een warme douche nemen. Er zijn twee douches inclusief omkleedcabine en er zijn 2 toiletten. De bagage gaat allemaal in een tentje omdat de vorige keer jackhalzen met wat kledingstukken gaan lopen waren... Nu klaar voor de apero en sterke verhalen rond het kampvuur. Ik heb mijn bedje opgemaakt vlak aan de paarden. Room with a view!

Maandag 16 september 2019: 30 + 25 km

De nacht was wat kort door de 'snoring horses'. Om half een 's nachts krijgen ze hooi en ook 's morgens om 6h; dit gaat steeds samen met zacht gehinnik en hoefgekrab. Super leuk om alles van zo dicht bij te zien en te voelen. Sterren, maan, moonshadowsilver, wat moet een mens nog meer hebben. Om 6h uit de veren om alles beetje te herschikken; kattewasje; donsdeken goed steken; oprollen; bedje weg en de zonsopang bewonderen. 'Busy, busy'.

Als ontbijt: verse pistolets, kaas, granola, jam, pindakaas. Deze dag wordt warm. Deze ochtend ong 30 km tot aan de lunchstop met stap, draf, galop en rengalop samen met zebra's, kudu's en oryxen. Machtig met de dieren voor rond en achter ons. Charl hinnikt van plezier en mijn eigen lach kan niet breder zijn!

's Middags is er een verrassing bij de lunchstop: er is een zwembad! Een zwembad in het midden van de woestijn???

Uiteraard nemen we – na de lunch (pene met saus en gruyèrekaas) een duik in het – jawel – warme water. Na de siësta (zo rond 15h) en wat tuig aanpassingen, vertrekken we voor de volgende 25 km. En wat voor een 25 ... het landschap is zo afwisselend! Een wrattenzwijn dat plots vanonder een struik wegrent doet de paarden uiteen stuiven. Deze keer geen zebra, maar uitgestrekte vlaktes en héét: 38°C. Na een korte rustpauze op de top van een col dalen we te voet af tot een plateau waar we bij ondergaande zon een LSD doen: een Long Slow Distance galop. Subliem. Ik voel me instant gelukkig. Het is al donker als we het kamp bereiken. We kunnen uit de wind aan het kampvuur zitten en grappig: er is een 'geïnstalleerde wc' in een overdekte aanhangwagen.

Deze avond op het menu: vis in curry kokossaus; rijst; kleine pompoentjes en tiramusu. Njammie! Boven ons: een prachtige sterrenhemel met de melkweg. Mijn bed opnieuw met zicht op de paarden en de sterren. Voeten naar het oosten, zodat de wind deze nacht niet om mijn hoofd waait...

Dinsdag 17 september: 30 + 20 km

Een minder goede nacht, dus ik maak gebruik van de tijd om de sterrenhemel af te speuren naar vallende sterren. Vroege ochtend: om 6h30 op, 7h ontbijt, 7h45 poetsen, zadelen en vertrek om 8h45. Deze ochtend rijden we ongeveer 30 km en in de namiddag staat 20 km gepland. 's Ochtends passeren we oude bushman kampen, rijden we door verschillende landschappen en hebben we top verzichten. We houden een pauze met zicht op struisvogels en oryx en sluiten de voormiddag af met een lange galop langs de snelweg (lees: gravelroad waar rap gereden wordt). Wind in de haren / helm.

Onderweg kruisen we de Tropic of Capricorn.

Sommige ruiters krijgen het lastig door de lange rit in combinatie met de hitte; ik ben pro warmte, dus geen last! De lunchstop is aan een oase in het midden van de woestijn. Opnieuw een unieke locatie! Na het groomen: apertotijd en lunch: spaghetti met kudu bolognaise saus. We nemen een break van 2h30 om terug op krachten te komen. Ondertussen spotten we een reuze schorpioen en enkele kleine slangen. Er zijn opvallend weinig insecten. Tijdens de break geniet ik ervan om mijn viervoeter te verzorgen en naar een drinkplaats te brengen. Deze namiddag een kortere rit van ongeveer anderhalf uur. Onderweg toont Andrew enkele struiken en bomen: 'Himbaparfum', een soort mirreboom en 'Wachtebeke' een boom met stekels die dient om de ziel van een dierbare terug te halen. Leuke info!

Na enkele heerlijke galoppades komen we aan bij een Namib farm. De crew heeft al alles klaar gezet en na een heerlijke douche genieten van een spectaculaire zonsondergang. De stoelen voor de maaltijden zijn deze keer naast een stenen BBQ opgesteld. Op het menu: kudusteak op de grill en stoofpotje van pompoen en courgette. Desert: crumble van bes, banaan en appel. Opnieuw zeer geslaagd!

Woensdag 18 september: 35 + 10 km

Préhydrateren is de boodschap: we moeten van 8h30 tot 14h toekomen met amper 2l water... Er hangt nervositeit en spanning in het kamp. Het plan is te rijden tot aan de Kuiseb Canyon; dan is er een steile afdaling met de paarden aan de hand, gevolgd door een break en dan terug steil omhoog. We starten de rit met een stuk in stap door een prachtige canyon gevolgd door een leuke galop op de vlakte. Deze paarden zijn zo tof en werkwilleg! Onderweg stoppen we voor een appel minibreak (ik deel met Charl) en Andrew toont ons de richting die we uitgaan. Zalig het geluid van kletterende hoeven op het gesteente! Ik zie gouden bomen, zilveren stenen en diamanten in het zand.

Na een rustiger stuk komen we aan bij de rand van Kuiseb River Canyon. Moeten we hier naar beneden? Rots, steile stukken ... maar onze viervoeters zijn top en de max.

In de canyon beneden aangekomen valt de hitte op ons. Deze middag een snelle lunchstop (zonder extra water): een wrap met powerbar. En dan ... terug naar boven. Jawadde dadde! Blij dat ik spiertraining deed. Charl is een echte gentleman en biedt steun waar nodig. 300m klimmen op rotsen en leisteen (met

hier en daar fossielen) op 10 minuten. Er hangt een schroeigeur van de hoeven... Ik ben buiten adem en ben blij dat ik nog wat electrolyt water over heb. Als iedereen boven is (de één al wat fitter dan de andere) rijden we nog een stuk tot aan de truck waar de paarden (en ruiters) water kunnen drinken en even kunnen bekomen. De rit vervolg rit naar het kamp is kort: amper 10 km (zo grappig, hier in België zou dit al een laaaaange wandeling zijn). Rond 16h komen we aan in het kamp. Leuk om ons eens op het gemak en bij volle daglicht te installeren, te douchen en te genieten van een rustig uurtje aan het kampvuur. De wind is wel een spelbreker, maar gelukkig gaat die snel liggen. Straks genieten van een 'sundowner' apero met hapjes en happy stories rond het kampvuur. De tijd vliegt, we zijn ondertussen al woensdag ... maar ik leef en geniet van elk moment. Muizenissen vloeien uit mij weg; ik voel me helemaal zen!
Deze avond op het menu: lam; worteltjes; erwten; salade; aardappel en cheesecake als toetje.

Donderdag 19 september: 30 + 20 km

Vorige nacht een heel mooi zicht op de melkweg gehad!

Mijn spieren blijven soepel enkel pijn in de liesstreek en onderrug. Maar doorbijten; er staan nog enkele kleppers van ritten op het programma!

Na het ontbijt (vandaag maispannekoeken met honing) een ochtendrit van 30 km door alweer immer veranderend landschap. 's Middags heb ik reuzenhonger; na het verzorgen van de paarden: vissoep en versgebakken brood. Njammie! En dan even chill voor het laatste stuk vandaag. Ik melde dat ik vond dat mijn viervoeter wat anders liep dan anders en op nog geen half uur werden ook de achterhoeven beslaan. De namiddag rit verliep vlekkeloos. De dag vloog alweer voorbij. Het blijft sprookjesachtig om bij ondergaande zon over de vlakke te galopperen. Aangekomen in het kamp zien we giraffe sporen en inderdaad kort daarna zien we op een afstand twee giraffen nieuwsgierig naar ons kijken (en wij naar hen ☺). ONVERGETELIJK! 's Avonds ook een 'onvergetelijk' nagerecht: geflambeerde banaan op het kampvuur.

Vrijdag 20 september: 40 + 20 km

Na het ontbijt (warme mueslipap) om 8h45 zijn de paarden en ruiters klaar voor dé tocht van deze vakantie: 60 km ... We starten met 12 km op het gemak over stenen terrein en nemen een 1e break met noten gevolgd door een drinkstop voor de paarden iets verderop. Vervolgens stukken stap en galop; 28 km verder. Het landschap is achter elke hoek anders. Ik ben sprakeloos.

Om 14h30 lunch: tarwerijst, groenten en kip. Er was een technisch probleem met de truck maar ook dat was snel opgelost. Nog 20 km te gaan en bij zonsondergang galopperen we ons kamp binnen (allez ttz, we stoppen 500m ervoor om de paarden nog even te laten uitstappen). Net op tijd om bij klaarte ons bed op te zetten en een snelle douche te nemen en hupla: apero bij het kampvuur. Op het menu: kudusteak, groentestoofpot, curryrijst en marshmallow voor desert. Na het diner nemen we het programma voor morgen door en de avond sluiten we af met alweer vele lachbuien. De paarden zijn – net als de ruiters – de 60 km zéér goed doorgekomen.

Deze avond voelt de wind frisser aan, we naderen de kust en koude oceaanolucht wordt aangevoerd. Morgen de laatste volle dag rijden, 's avonds buiten slapen en de volgende dag aankomst bij de Atlantische Oceaan. Deze nacht is de laatste nacht in de 'wide open' en yes: ik zie een vallende ster...

Zaterdag 21 september: 20 + 35 km

Deze nacht was koud ... en nat ... We werden verrast door dikke mist. Geen sterren aan de hemel bij het ontwaken, wel klamme lakens en bagage. Iedereen loopt er wat sip bij, wat een verschil met de andere ochtenden! Zelfs de paarden willen zo snel mogelijk naar beter weer.

Het eerste stuk van de route (die we nu op gps moeten rijden ipv herkenningspunten) is over een groot 'strand' (hoewel de zee nog veraf is!); in galop uiteraard! Tegen 's middags trekt de mist weg en moeten we de zonnecrème boven halen. Ook vandaag weer vele waw's en wow's. Lunchstop is ergens 'in the middle of nowhere' : pasta en lekkere saus er bij. Een uurtje om te chillen en dan opnieuw in het zadel voor nog eens 30 km. Gelukkig in de zon ☺

Deze rit loopt door een soort maanlandschap; onderweg stop ik even op een springbokhoorn op te rapen. Het is hier zo desolaat en stil; zelfs geen vogels die fluiten.

Na een appelstop dalen we af naar de Swakopmund rivier. Het wordt wat groener en nu zijn er wel vogels en kudu te zien. Vroeger stroomde hier water, véél water. Nu staat alles droog; extreem droog! Het is de ergste droogte in jaren. Na een lange rit vol toffe, maar vooral stoffige galoppades (we zien niet bruin van de zon, maar wel van het stof!), komen we in een oase aan bij Roan (een vriend van Andrew). Stilaan komen we in de bewoonde wereld: er zijn deftige toiletten en een ruime, mooie douche en lavabo's met stromend water. Een camping deluxe! Deze avond op het menu: braai (BBQ) met lookbrood en caramelcake als toetje. De avond wordt afgesloten in Roan's Bar. Ik blijf niet te lang hangen, want wil nog een laatste keer genieten van de sterrenhemel en de wind in mijn gezicht.

Zondag 22 september: 50 km

De sfeer is uitgelaten deze laatste ochtend tussen de paarden. Voor een laatste keer onze bedrol oprollen en alles (door elkaar) opbergen in de reistas. We klimmen in het zadel voor de rit naar de Oceaan langs stenen, rotsen, kliffen, geultjes ... Charl neemt elke hindernis met gemak. Ik voel me een cross country ruiter. Laat die taluts maar komen. Na een enkele super lange galoppades; eindelijk: oranje duinen en meeuwen. De Oceaan nadert. En ja ... daar is ze: grote golven, klein strand, maar toch groot genoeg voor een allerlaatste galopke. ZALIG We sluiten af met een glaasje Zuid Afrikaanse bubbels.

Nog een laatste keer: single los, hoofdstel uit, laten rollen en laten drinken. 's Middags (het loopt al tegen 15h) is er een broodjeslunch voorzien. En vervolgens kunnen we in het Beachhotel in Swakopmund inchecken. Na een heerlijke douche, ontzand ik zoveel mogelijk mijn bagage. Een halve woestijn haal ik eruit...

Met bijna 45.000 inwoners is de populaire badplaats Swakopmund één van de grootste steden van het land. Een razend interessante citytripbestemming is Swakopmund zeker niet, maar de ontspannen sfeer, de frisse zeewind en de uitmuntende oesters bezorgen toch een vakantiegevoel. 's Avonds eerst een sundowner op het strand gevolgd door een afscheidsdiner in een nabijgelegen beachrestaurant.

Maandag 23 september

Een laatste ontbijt met ons groepje en dan transfer van ong 4h naar Windhoek. Aangezien onze vlucht pas 's avonds vertrekt, blijven we nog even hangen in Rooftop Africa.

PRAKTISCH

LOCATIE

De Namibische woestijn is een uniek en spectaculair landschap. Paardrijden in de woestijn betekent oneindige ruimte en eenzaamheid onder een eindeloze open hemel. Op dit parcours heb je de mogelijkheid een aantal van de meest afgelegen delen van de wildernis van Namibië te zien, ontoegankelijk voor andere vormen van vervoer.

Deze woestijnrit biedt spectaculaire en fascinerende contrasten: enorme rode sterduinen bij Sossusvlei aan de Kuiseb River Canyon; de Tumas en Welwitschia vlaktes, Moon Valley, de seizoensgebonden Swakop-rivier en de Kustduinen van de Atlantische Oceaan.

HET RIJDEN

Dwars door de oudste woestijn ter wereld te paard is ongetwijfeld dé reis van je leven. Dit is de zwaarste rit in ons Namibische aanbod en enkel voor fitte ruiters. Enorm de moeite waard, een uitdaging voor elke ruiter met wederzijds respect tussen jezelf en je paard.

Jouw avontuur begint op het gebied van de Sossusvlei, langs heuvelachtige landbouwgrond 400km vervolgens door de Namib woestijn totdat je bij de kust aankomt in Swakopmund. Het terrein is meestal grind en rotsachtig, pas op het einde is er zand.

Je rijdt dagelijks tussen 20 en 50 km, door het Namib Naukluft Park die samen met de Skeleton Coast Park en het Sperrgebiet Park het grootste gebied van natuurbehoud in Afrika is.

Om te genieten van deze rit, dien je in goede gezondheid te zijn en een ervaren ruiter te zijn, comfortabel in het zadel bij lange stukken draf en galop. Dit is een uitdagende rit in een moeilijke omgeving, dus je hebt een sterke persoonlijkheid nodig en een gevoel voor humor, met de mogelijkheid om de positieve kant te zien, zelfs in tijden van tegenspoed.

Er zijn stukken van de rit wanneer het noodzakelijk is om je paard over rotsachtig terrein te leiden; voorzie schoeisel met stevige zolen! Er is een maximumgewicht van 85 kg; iedereen met overgewicht, dient een toeslag te betalen voor een 2^e en/of 3^e paard. De grootte van de groep is meestal tussen de vier en vijftien ruiters met twee of drie gidsen per groep. Je paard zal worden geselecteerd uit verschillende rassen: Arabische gekruiste volbloeden, Namibische warmbloeden, Zuid-Afrikaanse Boerperds, ranchpaarden of zelfs kruisingen met de beroemde wilde paarden van de Namibische woestijn. Met een hoogte van 143 tot 160 cm en allemaal fit, snel en erg zelfzeker, zelfs op dit ruw terrein. Er wordt gebruik gemaakt van comfortabele trekkingzadels.

Ruiters zijn meestal verantwoordelijk voor het verzorgen en zadelen van hun paard. Om ervoor te zorgen dat het paard geen singelwonden krijgt, wordt de singel met een beschermlaag voorzien.

KLIMAAT

Namibië is een typisch voorbeeld van een semi-woestijn droog klimaat. Seizoenen zijn het tegenovergestelde van die op het noordelijk halfrond. Dagen zijn meestal warm tot zeer warm, terwijl nachten koud kunnen zijn. Gemiddelde temperaturen overdag variëren van ongeveer 20° C tot 34 °C. Temperaturen in de winter 's nachts gaan – vooral in de bergen - soms onder het vriespunt. Neerslag is laag, de meeste regen valt in de zomermaanden november en februari tot maart. De ritten gaan door in de koeler wintermaanden vanaf eind maart tot oktober.

Weerpatronen kunnen variëren tussen verschillende regio's.

WAT IK ZELF HANDIG VOND OM MEE TE HEBBEN

Cowboyhoed met helm

Buff
 Chaps
 Botinnes met antislipzool
 Handschoenen zonder vingers
 Bruin / groen tinten
 Zachte reistas
 Poets set
 Powerbanks
 Hoofdlamp
 Verrekijker
 Géén lectuur
 Electrolyten
 Anti irritatiezalf en koersbroek

DE VOORZIENINGEN TER PLAATSE

Ong 100 liter water per dag voor paard en ruiter

4 kg per dag geconcentreerd paardenvoeder + ong 1kg droogvoer per dag per paard + 10 kg hooi per dag, per paard

Electolyten voor paarden indien nodig

Eigen hoefsmeden; de hoeven worden niet gekapt (gebeurt natuurlijk door de harde ondergrond) + de paarden werken max 50 dagen per jaar = max 50 dagen per jaar ijzers op.

60 flessen wijn * voldoende gin/whiskey * 96 blikjes sap en/of spuitwater * 192 blikjes bier

Electolyten *Thee / koffie / melk

60 kg vlees (oryx, kudu, kip, lam, varken) * 60 eieren * Appel / banaan / limoen

9 kg bloem voor brood * 10 kg aardappel / ajuin * 3 kg pompoen / courgette / pasta

Ontbijt: griekse yoghurt, honing, muesli, jam, pindakaas * Wrap / omelet, pistolets, ...

THE NAMIB DESERT

Life dawned splendid, cold and exciting

The sun played morning games

*then rose strong with a spear of fire and darted its shot
at the arid, parched rocky landscape*

*The Namib defies the challenge of burning by carrying
the swift beautiful animals that live on it*

Death at their heels, their majestic flight breaths danger daily

Yet they graze in exquisite grace, open, free and alert

No sun can mock their presence

The zebra madly bounding with the bottom bobbing ostrich

Oryx, kings in their fine cut suits and crowns

Springbok delicate and forever young

Urdu with heads between two castanets

Warthogs trotting as if in black tie

Vultures, hooked beaks to rip, ominous and searching

*Snakes and geckos slink cognisantly, blotched yellow
like the sand*

They all live together in their endless search to drink

All survive separately reliant on their innate speed

*No sun can last to destroy this immensity as it slinks to
melt into the arms of the sand*

(c) Sally (mederuiter) September 2019

